

கைந்நிலை

##1

நுகர்தல் இவரும் கிளி கடி ஏனல்
நிகர் இல் மட-மான் நெரியும் மம(?)... சாரல்
கானக-நாடன் கலந்தான்-இலன் என்று
மேனி சிதையும் பசந்து

##2

வெந்த-புனத்துக்கு வாசம் உடைத்து-ஆக ச்
சந்தனம் ஏந்தி அருவி கொணர்ந்து-இடுஉம்
வஞ்ச-மலை-நாடன் வாரான்-கொல் தோழி என்-
நெஞ்சம்-நடுங்கி-வரும்

##3

பாசி ப் பசுஞ்-சுனை-ப்-பாங்கர் அழி முது-நீர்
காய்-சின-மந்தி பயின்று கனி சுவைக்கும்
பாசம் பட்டு ஓடும் படு-கல்-மலை-நாடன்-கு
ஆசை-இன் தேம்பும் என்-நெஞ்சு

##4

ஓங்கல் விழு-ப்-பலவு-இன் இன்பம் கொளீஇய
தீம்-கனி மா-வ்-இன் முசு ப் பாய் மலை-நாடன்
தான் கலந்து உள்ளா-த்-தகையன்-ஓ நேரிழாய்
தேம் கலந்த சொல்-இன் தெளித்து

##5

இரசம் கொண்டு இன்-தேன் இரைக்கும் குரல்-ஐ ப்
பிரசு-ஐ இரும்-பிடி பேணி-வருஉம்
முரசு அருவி ஆர்க்கும் மலை-நாடன்-கு என்-தோள்
நிரையம்-என-க்-கிடந்த-ஆறு

##6

மரை-ஆ உகளும் மரம் பயில் சோலை
உரை சால் மட-மந்தி ஓடி உகளும்
புரை தீர் மலை நாடன் பூண்-ஏந்து-அகலம்
உரை-ஆ-வழங்கும்-என்-நெஞ்சு

##7

கல்-வரை-ஏறி கடுவன் கனி வாழை
எல்-உறு-போழ்து-இன் இனிய-பழம் கவுள் கொண்டு
ஓல்ல-என ஓடும் மலை-நாடன்-தன்-கேண்மை
சொல்ல சொரியும் வளை

##8

கருங்-கை-க்-கத-வேழம் கார்-ப்-பாம்பு-க்-குப்பங்-
கி... க் கொண்... கரும்-
பெருங்-கல்-மலை-நாடன் பேணி-வரின்-ஏ
சுருங்கும் இவள்-உற்ற-நோய்

##9

காந்தள் அரும்-பகை என்று கத-வேழம்
ஏந்தல்-மருப்பு-இடை க் கை-வைத்து இனன்-நோக்கி
பாய்ந்து எழுந்து ஓடும் பய-மலை-நல்-நாடன்
காய்ந்தான்-கொல் நம்-கண்-கலப்பு

##10

பொன்-இணர்-வேங்கை ப் புனம் சூழ் மலை-நாடன்
மின்-இன்-அனைய-வேல் ஏந்தி இரவு-இன்-உள்
இன்னே-வரும்-கண்டாய் தோழி இடை-யாமத்து
என்னை-இமை-பொரும்-ஆறு

##11

எறி கிளர் கேழல்-கிளைத்திட்ட-பூழி
பொறி கிளர் மஞ்சை புகன்று குடையும்
முறி கிளர் நல்-மலை-நாடன் வரும்-ஏ
அறி துறைத்து இ-வ்-அல்லில் நமக்கு

##12

நாக-நறு-மலர் நாள்-வேங்கை-ப்-பூ விரவி
கேசம் அணிந்த கிளர்-எழிலோள்-ஆக
முடியும்-கொல் என்று முனிவான்-ஒருவன்
வடி-வேல் கை-ஏந்தி வரும்

##13

கடுகி அதர் அலைக்கும் கல் சூழ் பதுக்கை
விடு வில் எயினர்-தம்-வீளை ஓர்த்து ஓடும்
நெடு-இடை-அத்தம் செலவு உரைப்ப க் கேட்டு-ஏ
வடு-வ்-இடை மெல்கின கண்

##14

கத-நாய் துரப்ப ...
...ய்-அவிழும்
புதல் மாறு வெங்-கானம் போக்கு உரைப்ப நில்லா
முதன்...

##15

...

...

கடுங்-கதிர்-வெங்-கானம் பல்-பொருள்-கண்-சென்றார்
கொடுங்-கல்-மலை...

##16

...வ்-உறையும் மெல்ல-என் கடத்து ...
கடுஞ்-சின-வேங்கை கதழ்-வேழம் சாய்க்கு

...

... நமர்

##17

கடமா இரிந்து-ஓடும் கல்-அதர்-அத்தம்
மட-மா இரும்-பிடி வேழ-மரு...
...ண்ட உண்கண்-உள்-நீர்...

...

##18

ஆமா சிலைக்கும் அணி-வரை ஆர்-இடை
ஏ-மாண்-சிலையார்-க்கு இன-மா இரிந்து ஓடும்
தாம் மாண்பு இல் வெஞ்-சுரம் சென்றார் வர-க்-கண்டு
வாய்-மாண்ட-பல்லி படும்

##19

அரக்கு ஆர்ந்த ஓமை அரி படு நீழல்
செருக்கு இல் கடுங்-களிறு சென்று உறங்கி நிற்கும்
பரல் கானம் பல்-பொருள்-கு ச் சென்றார் வருவர்
நுதல்-கு இவர்ந்து ஏறும் ஒளி

##20

...

... ..விழ்க்கும்
ஓவாத-வெங்-கானம் சென்றார் ...
...வார் வருவார் நமர்

##21

ஆந்தை குறுங்-கலி கொள்ள நம்-ஆடவர்
காய்ந்து கதிர் தெறுஉம் கானம்-கடந்தார்-பின்
ஏந்தல்-இள-முலை ஈரெயிற்றாய் என்-நெஞ்சு
நீந்தும் நெடு-இடை ச் சென்று

##22

கள்வர் திரிதருஉம் கானம் கடந்தவர்
உள்ளம் பிரிந்தமை நீ-அறிதி ஒள்ளிழாய்
தொல்லை-விடரகம் நீந்தி ப் பெயர்ந்து அவர்
வல்லை நாம் காணும் வரவு

##23

சிலை-ஒலி வெங்-கணையர் சிந்தியா-நெஞ்சு-இன்
கொலை புரி வில்-ஒடு கூற்று-ப்-போல் ஓடும்
இலை ஒலி வெங்-கானத்து இ-ப்-பருவம் சென்றார்
தொலைவு-இலர்-கொல் தோழி நமர்

##24

வெஞ்-சுரம் தேர் ஓட வெஃகி நின்று அத்த மா ச்
சிந்தை-ஆல் நீர் என்று செத்து தவா-ஓடும்
பண்பு இல் அருஞ்-சுரம் என்ப-வ்-ஆல் ஆய்தொடி
நண்பு-இலார் சென்ற நெறி

##25

கார்-செய்-புறவு-இல் கவினி க் கொடி-முல்லை
கூர்-எயிறு ஈன குருந்து அரும்ப ஓரும்
வருவர் நம் காதலர் வாள்-தட-ங்-கண்ணாய்
பருவரல் பைதல்-நோய் கொண்டு

##26

குருதி-மலர்-த்-தோன்றி கூர்-முகை ஈன
... சேவல் என ப் பிடவம் ஏறி
பொரு-தீ என வெருளும் பொன்-நேர்-நிறத்தாய்
அரிது அவர்-வாரா-விடல்

##27

...
... ஒல்க ப் புகுதரு
கார் தரு மாலை கலந்தார் வரவு உள்ளி
ஊர்தரும் மேனி பசப்பு

##28

...
... பெய்த புறவு-இல் கடுமான்-தேர்
ஒல்லை-க்-கடாவார் இவர் காணின் காதலர்
சில்...

##29

... குருந்து அலர
பீடு ஆர் இரலை பிணை தழுவ காடு-ஆர
கார்-வானம் வந்து முழங்...

...

##30

...

...

கொன்றை க் கொடுங்-குழல் ஊதிய கோவலர்
மன்றம் புகுதரும்-போழ்து

##31

...

...

... வானம்

வந்து துளி வழங்க க் கண்டு

##32

கார் எதிர் வானம் கதழ் எரி சி...

...

...லகம் எழு-நெஞ்சே-செல்லாயால்
கூர்-எரி-மலை க் குறி

##33

தளை அவிழ் தே...

...

உளையார் கலி-நன்-மா ப் பூட்டி வருவார்
களையார்-ஓ நீ-உற்ற-நோய்

##34

முல்லை எயிறு ஈன ...

...ன மல்கி

கடல் முகந்து கார் பொழிய காதலர் வந்தார்
உடன்-இயைந்த கெ...

##35

...

...ஆடை ப் பால்-வாய்-இடையர்

தெரிவிலர் தீங்-குழல் ஊதும்-பொழுது-ஆல்
அரித...

##36

பிடவம் குருந்து-ஒடு பிண்டி மலர
மடவ-மயில் கூவ மந்தி மா கூர
தட-மலர்-க்-கோதையாய் தங்கார்-வருவர்
இடபம் என க் கொண்டு தாம்

##37

கழனி உழவர் கலி அஞ்சி ஓடி
தழ்-என மத-எருமை தண்-கயம் பாயும்
பழன-வயல்-ஊரன்-பாண எம்-முன்னர்
பொழ்-என ப் பொய்-கூறுது-ஒழி

##38

கயல் இனம் பாயும் கழனி-நல்-ஊர
நயம்-இலேம் எம்-மனை இன்று-ஒடு-வாரல்
துயில் இன் இள-முலையார் தோள் நயந்து வாழ் நின்-
குயி... கொண்டு

##39

முட்ட முது-நீர்-அடை-கரை மேய்ந்து எழுந்து
தொட்ட வரி வரால் பாயும் புனல் ஊரன்
கட்டு-அலர்-கண்ணி ப் புதல்வன்-ஐ க் கொண்டு எம்-இல்
சுட்டி அலைய-வரும்

##40

தாரா இரியும் தகை-வயல்-ஊரன்-ஐ
வாரான்-எனினும் வரும் என்று சேரி
புலப்படும் சொல்லும் இ-ப்-பூங்-கொடி-அன்றாள்
கலப்பு அடும் கூடும்-கொல்-மற்று

##41

பொய்கை-நல்-ஊரன் திறம் கிளப்ப என்-உடையை
அஃது-அன்று-எனினும் அறிந்தேம்-யாம் செய்தி
நெறி-இன்-இனிய-சொல் நீர்-வாய்-மழலை ச்
சிறுவன்-எமக்கு-உடைமை-ஆல்

##42

நீத்த-நீர்-ஊரன் நிலைமை-உம் வண்ணம்-உம்
யார்-க்கு உரைத்தி பாண அதனால் யாம்-என்-செய்தும்
கூத்தன்-ஆ க் கொண்டு குறை-நீ-உடையையேல்
ஆட்டுவித்து உண்ணினும்-உண்

##43

போது அவிழ் தாமரை-ப்-பூந்-துறை ஊரன்-ஐ த்
தாது அவிழ் கோதை-த்-தகை-இயலார் தாம் புலப்பர்
ஏது-இன்மை சொல்லி-இருப்பர் பிறர்-மகளிர்
பேதைமை தம்-மேல்-ஏ கொண்டு

##44

தண்-துறை-ஊரன் தட-மென்-பனை-த்-தோளாய்
வண்டு ஊது கோதை வகை-நாடி-க்-கொண்டிருந்து
கோல-வன-முலை-உம் புல்லினான் என்று எடுத்து
சாலவும்-தூற்றும்-அலர்

##45

முத்தேம் இனி பாண முன்னாயின்-நாம்-இளையேம்
கார்-த்-தண்-கலி-வயல் ஊரன் கடிது எமக்கு ப்
பாத்து இல் பய-மொழி பண்பு-பல-கூறி
நீத்தல் அறிந்திலேம் இன்று

##46

கய-நீர்நாய் பாய்ந்து ஓடும் காஞ்சி-நல்-ஊரன்
நயம்-ஏ-பல சொல்லி நாணினன்-போன்றான்
பயம்-இல்-யாழ்-ப்-பாண பழுது-ஆய கூறுது
எழு நீ போ நீடாது-மற்று

##47

அரக்கு-ஆம்பல் தாமரை அம்-செங்கழுநீர்
ஒருக்கு-ஆர்ந்த-வல்லி ஒலித்து ஆர க் குத்தும்
செருக்கு-ஆர்-வள-வயல்-ஊரன் பொய் பாண
இருக்க எம்-இல்லுள்-வரல்

##48

கொக்கு-ஆர்-வள-வயல்-ஊரன் குளிர்-சாந்தம்
மிக்க வன-முலை புல்லான் பொலிவு-உடைத்து-ஆ
தக்க யாழ்-ப்-பாண தளர்-முலை-ஆய் முத்து-அமைந்தார்
உத்தரம் வேண்டா வரல்

##49

நாவாய் வழங்கு நளி-திரை த் தண்-கடல்-உள்
ஓவா-கலந்து-ஆர்க்கும் ஒல்ல-என் இற-க்-குப்பை
பா-ஆர்-அம்-சேர்ப்பன்-கு உரையாய் பரியாது
நோய்-ஆல் நுணுகியவாறு

##50

நெடுங்-கடல்-தண்-சேர்ப்ப நின்னோடு-உரையேன்
ஒடுங்கு மடல் பெண்ணை அன்றில்-கு-உம் சொல்லேன்
கடுஞ்-சூள்-இன் தான் கண்டு கானல்-உள் மேயும்
தட-ந்-தாள்-மட-நாராய் கேள்

##51

மணி-நிற-நெய்தல்-மலர் புரையும் கண்ணாய்
அணி-நலம் உண்டு இறந்து (ந)ம் அருளா-விட்ட
துணி-முந்நீர்-ச-சேர்ப்பன்-கு த் தூது-ஓடு வந்த
பணிமொழி-ப்-புள்ளே பற

##52

அன்னை-உம் இல் கடிந்தாள் யாங்கு-இனி-யாம்-என்-
செய்கம்

புன்னை-அம்-கானல்-உள் புக்கு-இருந்தும் நின்னை-
நினையான்-துறந்த நெடுங்-கழி-ச-சேர்ப்பன்-கு
உரையேன்-ஓ பட்ட பழி

##53

அலவன் வழங்கும் அடும்பு-இவர்-எக்கர்
நிலவு நெடுங்-கானல் நீடார் துறந்தார்
புலவு மீன் குப்பை கவரும் துறைவன்
கலவான்-கொல் தோழி நமக்கு

##54

என்-ஐயர் தந்த இற-உணங்கல் யாம் கடிந்து
புன்னை-அம்-கானல் இருந்தேம்-ஆ பொய்த்து எம்மை ச்
சொல்-நலம்-கூறி நலன்-உண்ட-சேர்ப்பன்-ஐ
என்னை-கொல் யாம்-காணும்-ஆறு

##55

கொக்கு ஆர் கொடுங்-கழி க் கூடு நீர் த் தண்-சேர்ப்பன்
நக்காங்கு அசதி-நனி-ஆடி தக்க
பொரு-கயல்-கண்ணினாய் புல்லான்-விடின்-ஏ
இரு-கை-உம் நில்லா வளை

##56

நுரை தரும் ஓதம் கடந்து எமர் தந்த
கருங்-கரை வன்-மீன் கவரும் புள் ஒப்பின்
புகர்-இல்லேம்-யாம்-இருப்ப பூங்-கழி-ச-சேர்ப்பன்
நுகர்வனன்-உண்டான் நலம்

##57

கொடு-வாய்-ப்-புணர்-அன்றில் கொய் மடல் பெண்ணை த்
தடவு-க்-கிளை பயிரும் தண்-கடல்-சேர்ப்பன்
நிலவு க் கொடுங்-கழி நீந்தி நம்-முன்றில்
புலவு-த்-திரை பொருத-போழ்து

##58

சுறா எறி குப்பை சுழலும் கழி-உள்
இறா எறி ஓதம் அலற இரைக்கும்
உறாஅ நீர் ச் சேர்ப்பன்-ஐ உள்ளி இருப்பின்
பொறாஅ என்-முன்கை-வளை

##59

தாழை குருகு ஈனும் தண்-அம்-துறைவன்-ஐ
மாழை-மான்-நோக்கு-இன் மடமொழி நுழை
நுழையும் மட-மகன் யார்-கொல் என்று அன்னை
புழை-உம் அடைத்தாள் கதவு

##60

பொன்-அம்-பசலை-உம் தீர்ந்தது பூங்கொடி
தென்னவன் கொற்கை க் குருகு இரிய மன்னர்-ஐ
ஓடு புறம் கண்ட ஒண்-தாரான் தேர் இதோ
கூடல் அணைய வரவு